

jobb formáját mutatta. Sokéves tapasztalat birtokában, amelyet a Berlinből központilag irányított deportálási és megsemmisítési program terén szerzett, Magyarországon végre alkalma nyílt, hogy hatékonyságát próbára tegye.

Eichmann háttérét és szakértelmét a náci uralom alatt álló Európa deportálási programjának megvalósításában teljes részletességgel a hatvanas évek elején tartott jeruzsálemi bírósági tárgyalás fedte fel. Eichmann Solingenben született 1906. március 19-én, de az ausztriai Linzben nevelkedett. Két évet járt az Elektromérnöki, Építőipari és Építészeti Főiskolára. 1925 és 1927 között az Oberösterreichische Elektrobau ügynökéként dolgozott, 1933-ig pedig a Vacuum olajtársaság felső-ausztriai képviselője volt. 1932. április 1-jén lépett be a náci pártba, majd röviddel ezután az SS-be. 1934. október 1-jén az SD központi hivatalába nevezték ki, a zsidókérdés szakértőjévé. Ausztria annektálása után az országból való „emigráció előmozdításán” működött, majd a zsidó kivándorlás birodalmi központjának létrehozása után, 1939-től a Birodalom egész területéről – beleértve a protektorátusokat is – történő zsidó kivándorlással foglalkozott. Amikor 1939-ben létrejött a Birodalmi Biztonsági Főhivatal, Eichmannt kinevezték a zsidó ügyek alosztályának vezetőjévé, amely a főhivatal Heinrich Müller által vezetett IV. osztályához tartozott. Eichmann alosztályát 1939 és 1941 között IV.D.4-ként, 1941 és 1944 között IV.B.4-ként, 1944–1945-ben IV.A.4-ként ismerték. Azt követően, hogy a náci vezetők elhatározták a végleges megoldást (amint ez Göring 1941. július 31-i, Reinhard Heydrichhez, a Birodalmi Biztonsági Főhivatal akkori vezetőjéhez írott leveléből, és az 1942. január 20-i wannseei konferenciából kiderül), Eichmann részlege kapta azt a megbízatást, hogy gyűjtse össze és szállítsa koncentrációs táborokba a zsidókat. Annak ellenére, hogy sorsdöntő szerepet játszott az európai zsidóság megsemmisítésében, Eichmann-nak aránylag alacsony rangja volt a náci hierarchiában. Legmagasabb rangja Obersturmbannführer volt (alezredes), amellyé 1941-ben nevezték ki. A Birodalmi Biztonsági Főhivatalon belül technikailag Müllernek volt alárendelve, gyakran közvetlenül Heydrichnek, majd annak halála után Kaltenbrunnernak, a Birodalmi Biztonsági Főhivatal vezetőinek tett jelentést.

Eichmannat az amerikaiak elfogták, de kiléte nem derült ki. Sikertült egy hadifogolytáborból megszöknie, és Argentínában letelepednie. Utolsó lakhelye Buenos Aires egyik külvárosa, San Fernando volt, ahol feleségével, Veronikával (szül.: Liebl) és négy fia közül hárommal élt Ricardo Klement néven. Amikor 1960. május 11-én izraeli ügynökök elfogták, Eichmann a német–argentín Mercedes Benz Műveknél dolgozott Buenos Aires egyik külvárosában, Suarezben. Hosszú és érzelmektől fűtött